

[Annelise Gotfredsen]

udvalg at redegøre for mere betydende foranstaltninger, som påtænkes iværksat.

Omtalte cirkulære giver nu kommunerne udvidet adgang til at nedlægge forbud mod elvarme. Denne vigtige bestemmelse har ikke været forelagt det energipolitiske udvalg og må derfor betragtes som ugyldig, indtil lovens forskrifter er overholdt af ministeren.

Besvarelse (3/7 80):

Energiministeren (Poul Nielson):

Efter varmforsyningslovens § 21, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at nærmere angivne opvarmningssystemer ikke må etableres i ny bebyggelse inden for et afgrænset geografisk område, hvor det skønnes nødvendigt til gennemførelse af en varmforsyningsplanlægning.

Energistyrelsens cirkulæreskrivelse af 10. juni 1980 er en redegørelse til kommunalbestyrelser og amtsråd om baggrunden for bestemmelsen, grundlaget for anvendelse af bestemmelsen, forholdet til vedvarende energi samt den praktiske anvendelse af bestemmelsen.

Cirkulæreskrivelsen giver ikke kommunerne udvidet adgang til at nedlægge forbud mod elvarme. Skrivelsen er udelukkende en præcisering af den hjemmel, som kommunalbestyrelser og amtsråd i medfør af varmforsyningsloven har til i nærmere angivne områder at kunne forbyde, at der i ny bebyggelse etableres bestemte opvarmningssystemer, når det skønnes nødvendigt til gennemførelse af en varmforsyningsplanlægning.

Under hensyn til varmforsyningslovens karakter af en rammelov med vidtgående bemyndigelser er det i lovens § 38 bestemt, at det energipolitiske udvalg skal have en redegørelse for mere betydende foranstaltninger, som påtænkes gennemført i medfør af loven.

Da den omtalte cirkulæreskrivelse blot præciserer en allerede eksisterende lovhjemmel, er der ikke her tale om en foranstaltning, der falder ind under varmforsyningslovens § 38.

Jeg har derfor ikke fundet det nødvendigt at give det energipolitiske udvalg en redegørelse om cirkulæreskrivelsen.

Spm. nr. 984

Til *energiministeren* (24/6 80) af:

Ivar Hansen (V):

»Mener ministeren, at cirkulære j. nr. 1980-6001-3 fra energistyrelsen vedrørende grundlaget for anvendelsen af varmforsyningslovens § 21 er i overensstemmelse med lov nr. 258 af 8. juni 1979?«

Begrundelse

Energistyrelsen har den 6. juni 1980 udsendt et cirkulære til kommunalbestyrelser, amtsråd samt hovedstadsrådet, der i væsentlig grad synes at tilsidesætte varmforsyningslovens planlægningsbestemmelser og ikke mindst hensigterne med disse.

Under arbejdet med varmforsyningsloven og i bemærkningerne til denne er det forudsat, at kommunerne alene ikke kan afgøre, om forholdene i en kommune eller et nærmere afgrænset geografisk område er tilstrækkelig afklarede til at bringe et § 21-forbud i anvendelse.

Det nye cirkulære lægger op til, at kommunerne selv kan skønne, om det er nødvendigt at nedlægge forbud mod bestemte opvarmningssystemer inden for kommunens område. Cirkulæret går videre end loven forudsætter, idet det nu er anført, at også det forberedende arbejde med udarbejdelse af varmeplaner og delvarmeplaner kan udgøre et tilstrækkeligt grundlag for at bringe et § 21-forbud i anvendelse. Herved tilsidesættes borgernes og andre parters mulighed for at gøre eventuelle indsigelser gældende.

Besvarelse (3/7 80):

Energiministeren (Poul Nielson):

Efter varmforsyningslovens § 21, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at nærmere angivne opvarmningssystemer ikke må etableres i ny bebyggelse inden for et afgrænset geografisk område, hvis det skønnes nødvendigt til gennemførelse af en varmforsyningsplanlægning.

Det er således efter loven kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om anvendelse af bestemmelsen, og bestemmelsen kan stadig efter loven anvendes, også inden varmforsyningsplanlægningen er gennemført. Energiministeren eller amtsrådet kan endvidere pålægge kommunalbestyrelsen at træffe bestemmelse efter § 21, stk. 1.